ner, som alene har til opgave at træffe afgørelser eller yde rådgivning i konkrete sager, og som således ikke har egentlige ledelsesbeføjelser, er derfor ikke anset for omfattet af forslaget.«

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget og af Statsministeriets besvarelse af spørgsmål 1, indebærer udtrykket »statslige forvaltningsmyndigheder« i lovforslagets § 1, stk. 1, at kommunale og amtskommunale myndigheder ikke er omfattet af lovforslaget.

Udtrykket »statslige forvaltningsmyndigheder« indebærer endvidere, at der holdes en række statslige myndigheder og institutoner, som ikke er en del af forvaltningen, uden for forslaget. Det gælder Folketinget og institutioner med tilknytning hertil, domstolene og udenlandske myndigheder og internationale organisationer. Uden for udtrykket falder endvidere selskaber m.v., der er organiseret på privatretligt grundlag. Disse selskaber kan dog inddrages under lovforslaget, hvis betingelserne i § 1, stk. 2, er opfyldt.

En begrænsning med hensyn til de statslige myndigheder, der er omfattet af lovforslaget, følger af det forhold, at der i lovforslaget er opstillet krav om, at de statslige forvaltningsmyndigheder »ledes af en bestyrelse, repræsentantskab eller anden kollektiv ledelse«.

Dette krav indebærer, at de statslige myndigheder, der ikke har nogen kollektiv ledelse, falder uden for forslagets anvendelsesområde. Det gælder f.eks. for den hierarkisk opbyggede statsforvaltning (ministerierne og direktoraterne m.v.). Justitsministeriet er enig med Statsministeriet i, at kravet endvidere må antages at indebære, at statslige forvaltningsmyndigheder, der ikke har nogen egentlige ledelsesbeføjelser, ikke vil være omfattet af forslaget. Det gælder særligt for uafhængige nævn og råd m.v., som alene har til opgave at træffe afgørelser eller yde rådgivning i konkrete sager. I det omfang nævnet eller rådet har tilsynsbeføjelser over for andre myndigheder eller forestår administrationen af et område, som går ud over enkeltsagsafgørelser, vil organet efter omstændighederne kunne være omfattet af loven. Det gælder f.eks. Det Kriminalpræventive Råds arbejde med kriminalpræventive foranstaltninger. Afgrænsningen kan efter Justitsministeriets opfattelse kun foretages ved en konkret vurdering i hvert enkelte tilfælde. Kommissioner og råd m.v. der er nedsat af en minister til at forberede fastsættelse af regler eller planlægning af samfundsmæssig betydning er omfattet af lov nr. 157 af 24. april 1985 om ligestilling mellem mænd og kvinder ved udpegning af medlemmer til offentlige udvalg, kommissioner m.v.

De statslige myndigheder, der er omfattet af lovforslagets § 1, stk. 1, er herefter navnlig de selvstændige retssubjekter (særlige forvaltningsenheder eller andre selvejende institutioner), der er oprettet ved eller i henhold til lov. Det gælder f.eks. for Arbejdsmarkedets Feriefond og Byggeskadefonden.

4. Konklusion

Der er både forskelle og ligheder med hensyn til de myndigheder, der er omfattet af henholdsvis forvaltningslovens § 1, stk. 1, og ligestillingsforslagets § 1, stk. 1.

En væsentlig lighed består i, at såvel forvaltningslovens § 1, stk. 1, og ligestillingsforslagets § 1, stk. 1, kun omfatter forvaltningen og altså ikke Folketinget og institutioner, der er knyttet hertil, og domstolene.

Forvaltningslovens § 1, stk. 1, og ligestillingsforslagets § 1, stk. 1, omfatter heller ikke selskaber m.v., der er organiseret på privatretligt grundlag. Der er dog åbnet mulighed for at inddrage sådanne selskaber under såvel forvaltningsloven som ligestillingsforslaget, hvis betingelserne i forvaltningslovens § 1, stk. 2, og ligestillingsforslagets § 1, stk. 2, er opfyldt.

Der består en forskel mellem forvaltningslovens § 1, stk. 1, og ligestillingsforslagets § 1, stk. 1, derved, at ligestillingsforslaget er begrænset til »statslige myndigheder« og derfor ikke omfatter de kommunale og amtskommunale myndigheder, som er omfattet af forvaltningslovens § 1, stk. 1.

En anden forskel i anvendelsesområdet for forvaltningslovens § 1, stk. 1, og ligestillingsforslagets § 1, stk. 1, er begrundet i, at ligestillingsforslaget – i modsætning til forvaltningsloven – stiller krav om, at de statslige myndigheder ledes af en bestyrelse, repræsentantskab eller tilsvarende kollektiv ledelse. Dette krav medfører, at ligestillingsforslaget ikke finder anvendelse på statslige myndigheder, der ikke har en kollektiv ledelse. Ligestillingsforslaget finder heller ikke anvendelse på de statslige myndigheder, der er sammensat af en flerhed af perso-